

lovsudkast, og fremdeles ligeindtil den Tid, da det udstedte de bekjendte Breve om Opøsningen, med eet Ord, ligesaa Begyndelsen til Enden, ligesom det fremdeles er min Overbestielse, at der ogsaa hver Dag mere og mere paatrængte sig Folket den Mening, at Ministeriet saavel gif i en Retning, der havde til Hensigt at blive af med Danmarks Riges Grundlov og faae en anden Forsatning sat istedetfor, som at Ministeriet ogsaa havde den Tro, at det dristigt og roligt kunde gjøre det, fordi det ikke mere vilde komme til at møde for den danske Rigsdag. For den kom det da heller ikke til at møde, men med Guds Hjælp vil det nu komme til at møde et andet Sted.

Tscherning: Det er at gjøre sig Tinget let, naar man, ved en Sag af denne Natur, forskaffer sig Følelsernes velvillige Imødekommelse for derved at sætte Fornuftgrunden tilside. Man søger at vække de bittreste Følelser for der igjennem at lede Dommen om en Sag, som paa den tvivlsomste Maade af Verden hænger sammen med den, hvormed man saaledes søger at sætte den i Forbindelse. Jeg maa tilstaae, at det har undret mig, at den ærede Taler, som først havde Ordet, paa Minoritetens Vegne, har bragt dette Spørgsmaal paa Bane; thi, jeg har ikke foreskillet mig, at der nogenstunde for Alvor kunde være Tale om at troe, at den Regjering, som havde i Sinde at gjøre et Statscoup, vilde følge den Vej, som den foregaaende Regjering har fulgt (Tutein: Det er anført under første Behandling). Ja, det er henkastet under første Behandling, og da det nu er optaget, saa kan det have sin Nytte, at Spørgsmaalet kommer frem, men jeg troer, at der ikke er tilveiebragt det Allermindste, som kan kaldes en velbegrundet Formodning, end sige Noget, der ligner et Beviis for denne henkastede Paaastand, men at der tværtimod er tilveiebragt Beviis for det Modsatte (Grundtvig: Saa!). Naar det ærede Medlem (Rimestad) siger, at den foregaaende Regjering har stræbt at komme til en endelig Afgjørelse af vor constitutionelle Forsatning, som i øjeblikket er den nærværende Grundlov, saa har dette foreligget offentligt, men ved Siden

deraf foreligger der de fuldstændigste Beviiser for, at de vigtigste Rettigheder, som denne Grundlov indeholder, bleve indrømmede os med Regjeringens eget Bifald, i det Forslag til Grundlovsindskrænkningen nemlig, som nu er antaget to Gange her i Thinget (Grundtvig: Naal!). Ja, jeg veed nok, at det ærede Medlem, som siger Naal! mener, at det ikke er Tilfældet (Grundtvig: Ja!), men Fleertallet af Forsamlingen har vedkjendt sig Rigtigheden heraf (Flere Stemmer: Nei!). De ærede Medlemmer, som siger Nei! vide lige saa godt som jeg, at det afgaaende Ministerium har i Landstinget gjort Forslag til en Paragraph, som, hvis den var bleven optagen i den paagjældende Lov, havde skaffet denne Regjeringens fulde Bifald, og ved Siden deraf forbeholdt os vor Ret til at bestemme, at vi vilde vedblive at være Rigsdag, saaledes som vi nu ere det, indtil det Dieblik vi ikke ansee det nyttigt længere at vedblive at være det. Landstinget forkastede imidlertid dette Forslag; jeg skal ikke indlade mig paa, hvorvidt det var rigtigt eller ikke, men alene i den Omstændighed, at en saadan Paragraph er foreslaet af Regjeringen, forekommer det mig, at der ligger Beviis for, at den ikke kan have tænkt paa igjennem et Statscoup at tilintetgjøre, idetmindste denne Deel af Forsatningen, som er den væsentligste. Spørgsmaalet bliver nu, hvorvidt dette har været Tilfældet med Hensyn til den øvrige Deel af Forsatningen, thi vi maae erindre, hvad jeg førend nogen Anden her i Thinget har gjort opmærksom paa, at den Forsatning, vi gaae imøde, skal bestaae af to Dele, nemlig den, som angaaer Bestyrelsen af de fælles Anliggender, og den, der er forbeholdt Kongeriget Danmarks særlige Anliggender. Nu vil man maaffee sige: men Statscoupet har været myntet paa den Deel, som angaaer Fællesforsatningen, dertil svarer jeg: for en saadan Paaastand have vi langt mindre et Beviis end for den øvrige. Havde den foregaaende Regjering nogenstunde tænkt paa at ville gjøre det, saa havde det været den barnagtigste af alle Regjeringer. (Flere Stemmer: Ja!). De Mænd, som antage, at den kunde ville gjøre noget Statscoup, kunne ikke paa samme Tid kalde den „barnagtig“. Naar man imidlertid siger,